

forskellige konservative Mænd inden for Højre imellem, saa er dog i alt Fald det aandelige og politiske Slægtskab imellem dem altid langt større, end det nogen Sinde har været mellem Venstre fra Landet og de liberale her fra København. For øvrigt mener jeg ingeniunde, at Højre har naaet den Styrke her i København, som det er berettiget til, og som det ubetinget kan naa, men foreløbig maa man indrømme, at det har taget sig sammen og gjort sine Sager ganske godt. Provinnsbyerne synes ogsaa i visse Maader at ville forsøge at følge med, men der er naturligvis enkelte af dem, som ad naturlig Vej paa Forhaand ville være afskaarne fra overhovedet at kunne gøre det. Man vil imidlertid tage fejl, hvis man tror, at Fremtidens Konservatisme kan bygges alene paa Københavns Højre eller paa den Fremgang, der har været eller eventuelt maatte komme saavel her som i de enkelte Købstæder. Det tror jeg i det mindste ikke paa. Nej, Højres eller Konservatismens — ganske som man vil — Fremtid maa bygges paa hele dets fremtidige Stilling som Opposition — og saa naturligvis paa de Fejl, som de Herrer af Venstrepartiet forhaabentlig ikke ville undlade at begaa; tværtimod, i saa Henseende haaber jeg det bedste til Støtte for vort Partis Fremgang. Men jeg erkender naturligvis, at hele vor Stilling, hele vort Arbejde som Opposition, maa afgøre, hvorvidt Partiet skal gaa frem eller tilbage, hvorvidt det fremdeles skal vedblive at være Bæreren af de konservative Interesser her i Landet. Hvis Højre alene vilde forsøge at bygge sin Fremtid paa Byerne, saa vilde det jo ganske simpelt inden kort Tid tabe al virkelig politisk Indflydelse og nærmest blive et social-økonomisk Byparti i Modsætning til et Landboparti. Jeg tror ikke, at Byerne selv vilde være synderlig tjente med, at man gik den Vej alene at bygge Fremtidens konservative Politik paa Byinteresserne. Tværtimod, de ere ogsaa ad naturlig Vej som Følge af Valglovsordningen afskaarne fra at kunne faa en blot nogenlunde retfærdig Repræsentation i Rigsdagen. De have altsaa denne ene Vej at gaa: gennem et Samarbejde med Landbopartiet, hvorved Interesserne for begge Parter lige- lig afvejes, at naa til at faa den Støtte for deres Interesser, som det overhovedet er muligt at faa. Men en ensidig Politik er det efter min Formening ganske umuligt for Byerne at føre. Saa ville de Herrer dertil svare — jeg har da ogsaa hørt nogle Udtalelser her under denne Debat,

som kunde tyde i denne Retning —: Ja, men Landmændene, med andre Ord Bønderne, ere et evigt Særeje for os Venstre-mænd. Jeg tror, at dette er en stor Fejltagelse. Hvad enten Landmændene ere smaa eller store, ville de ganske sikkert ikke komme til at tilhøre Venstrepartiet alene, hvis dette Parti fortsætter eller gennemfører den Politik, som det nu i visse Retninger er i Færd med. Jeg tænker her ved nærmest paa Valgretsudvidelsen o. s. v. Hvis Venstre fortsætter med denne Politik, saa vil det være let at se, at Landmændene i alt Fald i Længden ikke ville komme til at tilhøre Venstrepartiet. Og en stor Del af dem, som Venstre søger at vinde med denne Politik, vil det alligevel ikke kunne fastholde; Socialdemokratiet vil, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) udtalte over for det ærede Medlem for Ribe (Busk), ganske sikkert ogsaa faa noget Tag i Befolkningen ude paa Landet. Det er min Mening, at Socialdemokratiet meget langt fra har kulmineret, det er tværtimod i stærk Vækst. (Afbrydelse af *S. Sørensen*). Ja, men det kunde jo være, at man, naar jeg fortsætter, vil komme til at forstaa det; det gør mig ondt, at man ikke har saa megen Taalmodighed, at man giver mig Lov at udtale mig nærmere. Jeg mener altsaa ikke, at det gaar an for den konservative Politik at lægge Centret i København eller i Byerne. Centret for den konservative Politik maa ganske naturlig lægges ud paa Landet. Thi det er jo en Kendsgerning, at ligesom i andre Lande har ogsaa her i Danmark Socialdemokratiet og den aandelige Radikalisme sit Arnested i Hovedstaden og vil fremdeles have det der og i de større Byer. Ligeledes vil den sunde og naturlige Konservatisme her i Landet have sit Tilholdssted i Provinserne og da særlig blandt Landboerne. Hvis dette er rigtigt — jeg antager, at det ærede Medlem for Varde (*Sørensen*), som før ikke kunde forstaa Meningen, nu har forstaaet den —, saa vil man sikkert indrømme, at en konservativ Politik med Fremtiden for Øje ganske naturlig maa tage Sigte paa hele Landet og ikke paa Byerne alene. Dette anerkendte ogsaa det ærede Medlem for Ribe, idet han udtalte, at han og hans Venner i Virkeligheden vare Repræsentanterne for den egentlige Konservatisme i dette Land. Jeg vil nu dertil sige, at ihvorvel det er sandt, saa var det dog neppe sandt, saadan som han saa det. Han saa alene paa den stædige Konservatisme, som, hvor den en